

Mateja Jurčević

hvatač snova

otvorite ne kucajte koštanim šaržerom otvorite
ne uznemirujte mrtve koji tek uče pobožni gard
otvorite već smo dolje i ne čujemo naša je svrha
ispunjena sanjali smo uvijek loše zijev između
naših riječi umorna apostrofa i gluha slikovitost
otvorite smjesta ne brinite nikada ne bih svjesno
u pretvorbu otvorite ali ako svijesti nema
otvorite bijeli pauci izviru otvorite i sapeto je
tijelo u užad i perle otvorite stavite me kraj
uzglavlja u mojoj kosi izgara zla kob

pohod

veljača satelit zemlje nebesko tijelo kaže se
mjesec ne ispravlja me nije mi do znanja
točnost je vrlina bolesti ja nisam bolestan
posjećuju me kao rod isti smo i potreba je da
uviru u moju krv zašto govoriš da sam eksponat
nisam se obrijao dugo oplijenili su me prošli
mjesec uzeli su britvu i zaboravili moju
vanjštinu to još ne znači da sam kralj u
zvjerinjaku abdicirani lav prolazi kroz špalir svi
će kopitari izdubiti zemlju za njegovo smaknuće
bijeće ptice rumene se od sramote

Zapovijed

Prošao sam ulicom i zavolio desetero odjednom.
Poželio sam posjedovati ljude u hektarima.
Plodna je ljubav koja ne nastoji.
Vladao sam se po načelu dobroga gospodara,
puštao sam ih da se ljube i da zarastaju.
A kada sam zatvorio vrata, iscrpljen zemljom,
stavio sam ih kraj ognjišta i ogriješio se o prvu riječ.